

קִבְּץ

תוֹךְ הַנִּחַל

דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, מְעוֹרָרִים מְעִירִים וּמְחַזְקִים, אֲשֶׁר מִתּוֹךְ
הַנִּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה נוֹבְעִים, לְהַחֲיֹת נַפְשׁ כָּל חַי וּמְשֵׁם יִשְׁקוֹן
הַעֲדָרִים, לְהַתְחַזֵּק בַּעֲבוּדַת הַבוֹרָא בְּכָל דְּרָגָה שִׁיְהִיו נִמְצָאִים

אֲשֶׁר נֶאֱמְרוּ עַל יְדֵי
מָרְן מוֹהֲרָא "שׁ זי"ע

בְּסַעֲדוֹת שַׁבַּת פְּרֻשַׁת שְׁמִינֵי ה'תשס"ט

יְדַבֵּר נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מִמְעַלַּת הַרְצוֹן וְהַפְסוּפִין וְלִגְלוֹת אוֹתָם בְּפֶה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין
הַגְּבוּרָה בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, שְׂאִין לְהַכִּיר אֶת מִי שְׁזוֹכָה לַעֲנוּהָ בְּאֵמֶת, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת
בְּפְרֻשַׁת שְׁמִינֵי מֵעֲנִין שְׁתֵּי הַבְּקִיאִיוֹת שְׁצַרְיָהּ, בְּקִי בְּרֻצָּא וּבְקִי בְּשׁוּב

יְצָא לְאוֹר עָרֵב שְׁבִיעֵי שֶׁל פֶּסַח תשע"ה

עַל יְדֵי תַלְמִידֵי מְתִיבְתָא 'הֵיכַל הַקִּדְשׁ' חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

עִיר הַקִּדְשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

לִיל שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשַׁת שְׁמִינֵי ה'תשס"ט

מְאָמֵר

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי

בְּלֵיל שַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּסַעֲדָה רֵאשׁוֹנָה דְּבַר מוֹהֲרָא"ש ז"ל דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים
מְאֹד עַל פִּי פְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ מֵעֲנִין וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְגו'.

קִבַּע לוֹ הַכְּתוּב שֵׁם שֶׁל חֲשִׁיבוֹת "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
פָּתַח וְאָמַר מוֹהֲרָא"ש ז"ל, כְּתִיב (וַיִּקְרָא ט, א): וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל, אַחַר שִׁבְעַת יָמֵי
הַמְּלוּאִים, שֶׁשָּׁמַשׁ מֹשֶׁה רִבְּנוֹ בְּכַהֲנָה גְּדוּלָּה, וְכִמּוֹ שֶׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זְבַחִים קב ע"א): 'לֹא נִתְּפַהֵן מֹשֶׁה אֶלָּא שִׁבְעַת
יָמֵי הַמְּלוּאִים לְבַד', אַחַר כֵּן בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי, בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ נִיסָן,
קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּמָסַר לָהֶם אֶת עֲבוֹדַת הַכֹּהֲנָה, וְנִכְנְסוּ
לְעִבּוֹד אֶת עֲבוֹדַת הַמִּשְׁכָּן, וְאַף עַל פִּי שֶׁכָּבַר נִגְמְרוּ שִׁבְעַת יָמֵי
הַמְּלוּאִים, וְלֹא הָיָה יוֹם הַשְּׁמִינִי שֶׁיֵּךְ לִימֵי הַמְּלוּאִים, וְהָיָה יָכוֹל
הַכְּתוּב לומר וַיְהִי "אַחַר שִׁבְעַת יָמִים" קָרָא מֹשֶׁה וְגו', אֵף עַל
פִּי כֵן קִבַּע הַכְּתוּב יוֹם הַשְּׁמִינִי בְּשֵׁם שֶׁל חֲשִׁיבוֹת "וַיְהִי בַיּוֹם

הַשְּׁמִינִי", לְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא יוֹם חָשׁוּב בַּפְּנֵי עֲצָמוֹ, כִּי הִיָּה רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִסָּן, וּבּוֹ בַּיּוֹם נָטַל עֲשָׂרָה עֶטְרוֹת (תּוֹרַת כֹּהֲנִים פְּסָקָא ט' מוּבָא בַּפְּרוּשׁ רַש"י), וּלְפִי דְבַרְי רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ט' ע"א) שְׁבַנְיָסָן נִבְרָא הָעוֹלָם, אוֹתוֹ הַיּוֹם הִיָּה רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבּוֹ נַעֲשְׂתָה הַתְּחִלָּה חֹדֶשָׁה, וְלַכֵּן קָבַע לוֹ הַכְּתוּב שֵׁם שֶׁל חֲשִׁיבוֹת "וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי", וְכַמְבָּאָר כָּל זֹאת בְּדַבְרֵי הַמְּהַר"ל בְּסִפְרוֹ 'גּוֹר אַרְיָה' עַל פְּסוּק זֶה, עֵינַי שָׁם בְּדַבְרֵי הַקְּדוּשִׁים.

לָמָּה דִּיקָא בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מְסַר מֹשֶׁה אֶת הַכֹּהֲנָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְהִנֵּה יֵשׁ לְהַבִּין לָמָּה דִּיקָא בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מְסַר מֹשֶׁה רַבְּנוּ אֶת הַכֹּהֲנָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו, וְלֹא שֶׁמֶשׁ מֹשֶׁה בְּכֹהֲנָה גְּדוּלָּה רַק שְׁבַעַת יָמִים, וְאָמְרוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה יא, ו): 'כָּל שְׁבַעַת יָמֵי הַסִּנֵּה הִיָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִפְּתָה אֶת מֹשֶׁה שְׁיִלָּךְ בְּשְׁלִיחוֹתוֹ לְמַצְרַיִם, וּבְשִׁבְעֵי אָמַר לוֹ (שְׁמוֹת ד, יג): "שְׁלַח נָא בְּיַד תְּשַׁלַּח", אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲתָה אוֹמֵר שְׁלַח נָא בְּיַד תְּשַׁלַּח, חַיִּיךָ שְׁאֲנִי צָרוּר לָךְ בְּכַנְפֶיךָ, אֵימָתִי פָּרַע לוֹ, רַבֵּי חֲלָבוֹ אָמַר, כָּל שְׁבַעַת יָמֵי הַמְּלוּאִים הִיָּה מְשַׁמֵּשׁ בְּכֹהֲנָה גְּדוּלָּה וְכֹסְבוֹר שְׁלוֹ הִיא, בְּשִׁבְעֵי אָמַר לוֹ, לֹא שְׁלָךְ הִיא אֶלָּא שֶׁל אַהֲרֹן אַחִיךָ הִיא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי; עֵינַי

שָׁם. וְכֵן הוּא בְּבַעַל הַטּוֹרִים (פְּסוּק א'): 'אָמַר מֹשֶׁה, לְפִי שְׁסַרְבְּתִי ז' יָמִים בְּסִנְהָ, לֹא זָכִיתִי לְשִׁמֵּשׁ אֶלָּא ז' יָמִים'; עֵינַי שָׁם. וְלִכְאוּרָה יִפְּלֵא, אִם זֶה עֲנֵשׁ עַל מַה שְּׁסַרְבִּי שְׁבַע יָמִים בְּסִנְהָ, אֲזִי אֲדַרְבֶּה! מִחֲמַת זֶה לֹא יִזְכֶּה לְשִׁמֵּשׁ אֶפְלוּ ז' יָמִים בְּכִהְנֶה, אֲבָל כָּאֵן נִרְאָה שֶׁהַשְּׁמוֹשׁ שֶׁל ז' יָמִים הָיָה שָׁכַר לְמֹשֶׁה, וְרַק מִיּוֹם הַשְּׁמִינֵי וְאֵילָף הַצֶּרֶף לְמָסַר אֶת הַכִּהֲנָה לְאַהֲרֹן (וּכְבָּר הָעִיר עַל זֶה בְּסִפֵּר 'פְּנֵי דוֹד' לְהַחֲיִד"א ו"ל; מוּבָא דְבָרָיו בְּסִפֵּר 'מִנְחַת זָאב' עַל הַתּוֹרָה פְּרֻשָׁה זֹאת, עֵינַי שָׁם).

כְּפִי כְּסוּפֵי הָאָדָם – כֵּן מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ קִדְשָׁה גְדוּלָה וְנִרְאָה לֹאמַר בְּזֶה, כִּי הִנֵּה מְבַאֵר בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן לֹא) שֶׁעָקַר הַתְּהוּמוֹת הַנֶּפֶשׁ, הוּא עַל יְדֵי הַשְּׁתוֹקְקוֹת וְכְסוּפֵינַי שֶׁל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי אַחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל אֶחָד לְפִי מִדְּרָגָתוֹ שֶׁהוּא נִכְסֵף וּמְשִׁתְּקֵק וּמִתְנַעֲנַע לְהַגִּיעַ אֶל מִדְּרָגָה לְמַעְלָה מִמֶּנָּה, עַל יְדֵי הַכְּסוּפֵינַי נַעֲשֶׂה נֶפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פד, ג): "נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נֶפְשִׁי", הִינּוּ מַה שֶּׁאֲנִי נִכְסֵף וְכָלְתָה אַחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִזֶּה בְּעֲצָמוֹ נַעֲשֶׂה נֶפְשִׁי, וְכְפִי הַכְּסוּפֵינַי וְהִרְצוֹנוֹת שֶׁל אָדָם – כֵּן מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ קִדְשָׁה גְדוּלָה, וְכַמְבָּאָר בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ (וִירָא צט ע"ב): 'כְּגוֹנָא דְרַעוּתָא דְבַר נֵשׁ

איכּוֹן בֵּיהּ בְּהַאי עֲלָמָא, הֵכִי אֲמַשִּׁיךְ עֲלֵיהּ רוּחַ מְלַעֲיָלָא' (כפּי הרצוֹן שְׁאָדָם מִכּוֹן בַּהּ בְּזַה הָעוֹלָם, כֵּן מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוּ רוּחַ מְלַמְעֵלָה). וְלִכְּן תַּמִּיד צְרִיכִים לְהוֹצִיא מִפִּיּו רְצוֹנוֹת וְכּוֹסוֹפִין גְּדוּלִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלוֹמַר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמָה רְצוֹנוֹ חֲזֵק לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְפָּלֵל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ לְגַמְרֵי, כִּי דְבוּרִים אֵלוֹ מְגַדְלִים אֶת הַנֶּפֶשׁ וּמְמַשִּׁיכִים עָלָיו קִדְשָׁה גְּדוּלָּה, וְכֵן הוּא בְּכָל דְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה, שְׁכָפִי שְׁמַדְבָּרִים מִן הַדְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה, וְכוֹסְפִים וּמְשַׁתּוֹקְקִים לְהַגִּיעַ אֵלָיו, כֵּן זוֹכָה לְהַגִּיעַ אֵלָיו בְּאַמְתָּה, וְאִם אָדָם רוֹצֵה לְרִאוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי יִשְׁתַּדֵּל לְהַכִּיר אֶת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שְׁעוֹשֶׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִמּוֹ בְּכָל עֵת, וְיִדְבֵּר מֵהֶם, וְאֵז זִכָּה לְרִאוֹת אוֹתָם מִמֶּשׁ.

דְּבַרֵי הַרְבֵּי ר' אֱלִימֶלֶךְ זי"ע בְּעֵינֵי הַמְּשַׁכַּת הַנְּסִים וְכֵן מְבַאֵר בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ 'נַעַם אֱלִימֶלֶךְ' (פְּרָשַׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ דְּבוּר הַמִּתְחִיל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחוּבֵב וְגו'), שְׁעַל יְדֵי אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא הוּא אֲתַעְרוּתָא דְלַעֲיָלָא, וְכִשְׁהַצְדִּיק רוֹצֵה לְעוֹרֵר רַחֲמִים וְשַׁפַּע לְעוֹלָם, צָרִיךְ לְעוֹרֵר מִתְחִלָּה חֲדוּהָ וְשִׁמְחָה לְהַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי זֶה מִשְׁפִּיעַ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ טוֹבוֹת לְעוֹלָם, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי שְׁהַצְדִּיק מִכִּיר וְרוֹאֵה בְּנְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ יוֹצְרָנוּ

בּוֹרְאָנוּ, אֲזוּ בָּא לוֹ שְׁמֻחָה מְזֵה, וְכִיּוֹן שֵׁישׁ שְׁמֻחָה לְצַדִּיק עַל יָדֵי
 זֶה הוּא מְעוֹרֵר שְׁמֻחָה לְמַעֲלָה, אֲכַל מִי שְׁאִינוּ מְפִיר בְּנִפְלְאוֹת
 וְנִסִּים בְּלִתֵּי אִפְשָׁר לוֹ לְעוֹרֵר רַחֲמִים. וְזֶהוּ פְרוּשׁ שְׁלֹשׁ רְגָלִים
 תַּחַג לִי בַשָּׁנָה, פְרוּשׁ, דִּהְיֶה בְשֵׁלֶשׁ רְגָלִים הָיָה בְכָל אֶחָד נֶס
 גָּדוֹל לְיִשְׂרָאֵל כִּידוּעַ, פֶּסַח הָיָה יְצִיאַת מִצְרַיִם, שְׁבֻעוֹת מִתַּן
 תּוֹרָה, סְכוֹת הָיָה עֲנִי הַכְּבוֹד, וְזֶה שְׁצִוָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁיִזְכְּרוּ יִשְׂרָאֵל וְיִתְּנוּ דַעְתָּם לְהַכִּיר אֶת הַנְּסִים שֶׁנַּעֲשׂוּ לָהֶם
 בְּיָמֵם הָאֵלּוּ, כְּדֵי שֶׁעַל יָדֵי זֶה יַעוֹרְרוּ חֲדוּדָה וְשְׁמֻחָה לְהַבּוֹרָא
 בְּרוּךְ הוּא וְיַעֲשֶׂה לָהֶם גַּם עֲתָה נְסִים כְּמֵאָז, עַיִן שָׁם בְּדִבְרֵי
 הַקְּדוֹשִׁים. וְזֶהוּ סוּד דִּבְרֵי חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קטז ע"ב):
 'בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לְרִאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלּוּ הוּא יֵצֵא
 מִמִּצְרַיִם', כִּי תַכְּף וּמִיד שְׁאָדָם מְצִיר לְעֲצָמוֹ אֶת הַנְּסִים שֶׁל
 יְצִיאַת מִצְרַיִם, וּמְדַבֵּר מֵהֶם בְּהַשְׁתַּקְּקוֹת גְּדוּלָה, עַל יָדֵי זֶה
 מְמַשִּׂיךְ עַל עֲצָמוֹ גַּם עַכְשָׁו נְסִים אֵלּוּ, וּמְתַקֵּים בּוֹ (מִיכָה ז, טו):
 "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנוּ נִפְלְאוֹת".

מִמְּגֵד אֶרֶץ וּמְלוּאָה וְרִצּוֹן שׁוֹכְנֵי סְנָה

וְהִנֵּה בְשִׁבְעַת יָמִים שְׁסָרַב מִשָּׁה רַבְּנוּ בַסְּנָה, הָרִי זָכָה
 לְהַשְׁתַּקְּקוֹת עֲלֵיוֹנָה וְגְדוּלָה מְאֹד אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּכְמוֹ

שְׁכַתוֹב (שְׁמוֹת ג, ג): "אֲסוּרָה נָא וְאַרְאֶה הַמְרָאָה הַגְּדוֹל הַזֶּה" וְגו', וְזֶה הַמְּשִׁיךְ עָלָיו גְּלוּי שְׁכִינָה נֹרָא מְאֹד, וְכִמוּ שְׁכַתוֹב (שָׁם פְּסוּק ד'): "וַיֵּרָא ה' כִּי סָר לְרֵאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹקִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה" וְגו', וְהָיָה הַגְּלוּי גְּדוֹל כָּל כֶּף עַד שֶׁהֶצְרַךְ מֹשֶׁה לְהִסְתִּיר פָּנָיו, וְכִמוּ שְׁכַתוֹב (שָׁם): "וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהַבֵּיט אֶל הָאֱלֹקִים", וְגְלוּי זֶה לָוָה אוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְכִמוּ שֶׁהַזְכִּיר בַּיּוֹם הַסְּתַלְקוֹתוֹ בְּבִרְכָתוֹ לְיוֹסֵף הַצְּדִיק, (דְּבָרִים ל, טו): "וּמִמְּגֵד אֶרֶץ וּמְלוּאָה וּרְצוֹן שׁוֹכְנֵי סְנֶה", שֶׁשָּׁם נִגְלָה אֵלָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְּחִלָּה בְּגְלוּי רַב (עֵינֵי שָׁם בְּפֶרוּשׁ רִש"י). וְלִכְּן כָּל מָה שֶׁסָּרַב מֹשֶׁה בְּשִׁבְעַת יָמִים לְלַכֵּת בְּשְׁלִיחוֹתוֹ שֶׁל מְקוֹם הַיְתָה מְרַב עֲנֻתָנוֹתוֹ, שֶׁלֹּא חָשַׁב שֶׁהוּא רָאוּי לְכָךְ, וְגַם לֹא רָצָה לְטוֹל שְׂרָרָה עַל אֶהְרֹן אָחִיו שֶׁהָיָה גְּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּשָׁנִים, וְכָל דְּבוּרוֹ הָיָה בְּדֶרֶךְ טְעָנוֹת וְאַמְתְּלָאוֹת לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּשׁ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁעָשׂוּעִים גְּדוֹלִים מִדְּבוּרִים אֵלּוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן סח).

מֹשֶׁה שָׁמַשׁ בְּכַהֲנָה בְּשִׁכְרַת הַהִשְׁתַּקְּקוֹת

וְלִכְּן בְּכָל שִׁבְעַת הַיָּמִים שֶׁהָיוּ יָמִים עֲלִיוֹנִים שֶׁל גְּלוּי שְׁכִינָה, שֶׁלֹּא סָרַב לְגַמְרֵי לְלַכֵּת בְּשְׁלִיחוֹתוֹ שֶׁל מְקוֹם, עָלִיָּהּ קָבַל שְׁכָר

גָּדוֹל, וְזָכָה לְשִׁמְשׁ בְּכֹהֲנָה גְדוֹלָה שְׁבַעַת יְמֵי הַמְּלוֹאִים, וְלִהְיוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּאֶרֶץ, אֲבָל לְבִסּוּף כְּשֶׁאָמַר (שְׁמוֹת שָׁם פְּסוּק יג): "שְׁלַח נָא בְיַד תְּשֻׁלַּח", וְאִזְ סָרַב לְגַמְרֵי, אֲזִי נֹאמַר (פְּסוּק יד): "וַיַּחַר אֶף ה' בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֵן אַחִיךָ הַלְוִי" וְגו' - שְׁנַמְסְרָה הַכֹּהֲנָה לְאֶהְרֵן. נִמְצָא, שֶׁמָּה שֶׁשִּׁמְשׁ מֹשֶׁה בְּכֹהֲנָה בְּשַׁבַּעַת יְמֵי הַמְּלוֹאִים, הָיָה בְּשִׁכְרַת הַגְּלוּי שְׂכִינָה שְׁהִיָּה לוֹ בְּשַׁבַּעַת יְמֵי הַסֵּנָה, וְהָיָה כּוֹסֵף וּמִשְׁתַּוָּקֵק לְגְלוּי זֶה כָּל יְמֵי חַיָּו, וְכֹדְבְרֵי הַבְּעַל הַטּוֹרִים הַנִּ"ל: 'אָמַר מֹשֶׁה, לְפִי שְׁסַרְבְּתִי שְׁבַעַת יָמִים בְּסֵנָה לֹא זָכִיתִי לְשִׁמְשׁ אֶלָּא שְׁבַעַת יָמִים', הֵינּוּ לְפִי שְׁסַרְבְּתִי וְהִשְׁתַּעֲשַׁעְתִּי בְּדַבּוּרֵי עִם הַשְּׂכִינָה בְּשַׁבַּעַת יְמֵי הַסֵּנָה, לְכֵן זָכִיתִי לְגְלוּי שְׂכִינָה בְּשִׁמּוֹשֵׁי בְּמִשְׁכָּן בְּשַׁבַּעַת יְמֵי הַמְּלוֹאִים, וְהִבֵּן.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִזְכְּנוּ לְכֹסֵף וְלִהְשֻׁתָּוֵקֵק תָּמִיד לְעַבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת גְּלוּי שְׂכִינָה בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן וְאָמֵן.

בְּקֶר שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרָשַׁת שְׁמִינֵי ה'תּשס"ט

מְאָמֵר

מַעֲשֵׂה בְּמֶלֶךְ עֲנִי

בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּבִקְרָה, בַּעַת קִידּוּשָׁא רַבָּה, דְּבַר מוֹהֲרָא"ש ז"ל דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּמַעֲשֵׂה מֶלֶךְ עֲנִי, מַעֲשֵׂה ו' דָּף ק"ט, עִין שָׁם.

הַזִּכּוּחַ לְשִׁמִּירַת הַחַוּשִׁים - גְּבוּרַתוֹ נִכְרַת לְכֹל

פְּתַח וְאָמַר מוֹהֲרָא"ש ז"ל: רַבְּנֵנוּ ז"ל מְסַפֵּר - מַעֲשֵׂה בְּמֶלֶךְ אֶחָד וְהָיָה לוֹ חֶכֶם, אָמַר הַמֶּלֶךְ לְהַחֲכֶם: בְּאֶשֶׁר שִׁישׁ מֶלֶךְ שְׁחוֹתָם עֲצָמוֹ שֶׁהוּא גְבוּר גְּדוֹל וְאִישׁ אֲמַת וְעֲנִי, וְהִנֵּה גְבוּר אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא גְבוּר, מִחֲמַת שֶׁסְּבִיב מְדִינָתוֹ הוֹלֵךְ הַיָּם, וְעַל הַיָּם עוֹמְדִים חִיל עַל סְפִינּוֹת עִם הוֹרְמָאטִיס (כְּלֵי נֶשֶׁק), וְאֵינָם מְנִיחִים לְהַתְקַרֵּב, וְלִפְנֵימֵי מִן הַיָּם יֵשׁ (מְקוֹם שֶׁטּוֹבְעִין בּוֹ שְׁקוֹרִין) זוֹמֵם גְּדוֹל סְבִיב הַמְּדִינָה, שְׁאִין שָׁם כִּי אִם שְׁבִיל קָטָן, שְׁאִינוֹ יְכוּל לִילֵךְ שָׁם כִּי אִם אָדָם אֶחָד, וְגַם שָׁם עוֹמְדִים הוֹרְמָאטִיס, וְכַשִּׁיבּוֹא אֶחָד לְהִלָּחֵם, מוֹרִים עִם הַהוֹרְמָאטִיס, וְאִי אֶפְשָׁר

לְהִתְקַרֵּב לְשֵׁם - כִּי מִדַּת הַגְּבוּרָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, שֶׁהִיא לְהִתְגַּבֵּר
 עַל יִצְרוֹ וְלִכְבֹּשׁ אוֹתוֹ, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת
 ד'): 'אִיזְהוּ גְבוּר, הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ', זֶה דָּבָר שֶׁיְכוּלִים לְרַאוֹת
 בְּעֵינַיִם, שְׁעוֹשֶׂה אָדָם לְעֲצָמוֹ גְּדָרִים וּסְיָגִים שֶׁלֹּא יָבוֹא לְיָדֵי
 חֲטָא, חֵס וְשָׁלוֹם, שֶׁהֵם כְּמוֹ כְּלֵי נֶשֶׁק הָעוֹמְדִים עַל הַיָּם סְבִיב
 הַמְּדִינָה, שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב זֶר אֲלֵיהֶם, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא
 אָדָם עִם שְׁבַעַה חוֹשִׁים קְדוּשִׁים הַמְּבִיאִים לוֹ שְׁפַע אֱלֹקֵי, שֶׁהֵם
 הָעֵינַיִם, הָאָזְנַיִם, הַחֲטָם וְהַפֶּה (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"א). וְגַם
 בְּרָא לוֹ חוֹמוֹת וּבְרִיחִים שֶׁיַּעֲזְרוּ לוֹ לְשָׁמֹר עַל חוֹשִׁים אֱלוֹ, כִּי
 לְעֵינַיִם יֵשׁ עֲפַעְפִּים שֶׁיְכוּלִים לְכַסּוֹת בָּהֶם עֵינָיו, שֶׁלֹּא יִסְתַּכֵּל
 בְּמָקוֹם שֶׁאֶסוּר לְהִסְתַּכֵּל, וְלְאָזְנַיִם יֵשׁ אֲלֵיהֶם רֶכֶה שֶׁיְכוּל לְסַתֵּם
 בָּהֶם אָזְנָיו שֶׁלֹּא יִשְׁמַע דְּבַר שֶׁאֵינוֹ הֶגְוֵן, וְגַם הָאֶצְבָּעוֹת מְשׁוּפּוֹת
 פִּתְדוֹת שֶׁיְכוּל לְסַתֵּם בָּהֶן אָזְנָיו (פְּתוּבוֹת ה' ע"ב), וְלַפֶּה יֵשׁ
 חוֹמוֹת וּבְרִיחִים שֶׁל שְׁנַיִם וּשְׁפָתַיִם שֶׁלֹּא יִדְבַר דְּבוּר בְּלִתי הֶגְוֵן,
 וְגַם הַלְּשׁוֹן שׁוֹכֶכֶת, רַק לַחֲטָם אֵין כִּיס מִיָּחָד לְסִגּוֹר אוֹתוֹ. וְלָכֵן
 הַנְּסִיּוֹן שֶׁל כַּעַס הַתְּלוּי בְּחֲטָם גָּדוֹל מְאֹד, וְעַל זֶה רָמְזוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (מוֹבָא בְּפֵרוּשׁ רַש"י רִישׁ פְּרֻשֶׁת צו): 'בְּיוֹתֵר צְרִיכִין לְיִזְהַר
 בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ חֲסָרוֹן כִּיס', הֵינּוּ לְהִזְהַר מִכַּעַס וּקְפֻדוֹת הַבָּא מִן

החֶטֶם שָׁאִין שָׁם כִּיס, וְעַל כֵּן בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים 'אֵיזָהוּ גִבּוֹר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ', הַהוֹכָחָה הִיא מִפְּסוּק (מְשָׁלִי טז, לב): "טוֹב אַרְךָ אַפִּים מִגִּבּוֹר וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלְכָּד עִיר", שֶׁהוּא שְׁמִירָה מִכַּעַס, כִּי עַל שְׁמִירָה מִכַּעַס צָרִיכִין הַתְּגַבְּרוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר מִן הַכֹּל, וְהֵנָּה כָּל אֱלוֹ הָעֲבוֹדוֹת, הֵם דְּבָרִים הַנִּרְאִים לְעֵינַיִם, וִיכוּלִים לְהַפִּיר מִיַּד עַל אֶחָד הַשׁוֹמֵר אֶת עֵינָיו וְאֲזַנָּיו וְחָטְמוֹ וּפְיוֹ, וְזֶה דְּבַר גְּלוּי וּמִפְּרָסָם לְכֹל.

כֹּל מִי שְׁדָּבּוּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹחֵז בְּאַמֶּת

אֲךָ מֵה שְׁחוּתֵם עֲצָמוֹ אִישׁ אַמֶּת וְעֵנָיו זֶה אֵינִי יוֹדֵעַ - כִּי קֶשֶׁה מְאֹד לְדַעַת מִי הוּא אִישׁ אַמֶּת, כִּי כָּל אֶחָד צוֹעֵק שֶׁהוּא אִישׁ אַמֶּת וְכָל הָאַחֲרִים שֶׁקָּנְיָנִים, וְכִמּוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל הַדּוֹר שֶׁבֵּן דָּוִד בָּא (סִנְהֵדְרִין צו ע"א): "וְתִהְיֶה הָאַמֶּת נִעְדָּרְתָּ" - מְלַמֵּד שֶׁהָאַמֶּת נִעְשָׂה עֲדָרִים עֲדָרִים וְהוֹלֶכֶת לָהּ, וְכָל אֶחָד צוֹעֵק שֶׁאֲצִלוֹ הָאַמֶּת, אֲבָל הָאַמֶּת הוּא רַק אֶחָד, הֵינּוּ רַק הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב (יִרְמְיָה י' י'): "וְהָ אֱלֻקִּים אַמֶּת" (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִמָּן נ'). וְכָל מִי שְׁדָּבּוּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹחֵז בְּאַמֶּת, אֲבָל קֶשֶׁה מְאֹד לְדַעַת מִי מַחֲזִיק בָּזֶה, כִּי הוּא דְּבַר הַמְּסוּר לֵלֵב, וְרַק מִי שֶׁאוֹחֵז בְּאַמֶּת בְּעֲצָמוֹ, יְכוּל לְהַפִּיר עַל

אחר אם אוּחַז בְּאַמֶּת, וְכִמּוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (ספר המדות אות אַמֶּת סימן נה): 'מִי שֶׁהוּא אִישׁ אַמֶּת, הוּא יִכּוּל לְהִפְיֵר בְּאַחַר, אִם אַחַר דּוֹבֵר אַמֶּת אִם לְאוֹ; עֵינֵי שָׁם.

קֶשֶׁה לְדַעַת מִי אוּחַז בְּמִדַּת הָעֲנֻוָה בְּאַמֶּת

וְכֵן קֶשֶׁה מְאֹד לְדַעַת מִי הוּא עֲנִיּוֹ אַמֶּתִי, כִּי אֵין זֶה מִדְרָכִי הָעֲנֻוָה לְהִרְאוֹת עֲצֻמוֹ בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ בְּדֶרֶךְ שְׁטוּת כְּאֵלוֹ הוּא עֲנִיּוֹ, כִּי זֶה חֲנֻפָּה (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קצז), רַק עֵקֶר הָעֲנֻוָה הוּא בִּלְבַב, שְׁלִבּוֹ שְׁבוּר בְּקִרְבוֹ כְּחֶרֶס הַנֶּשֶׁבֶר, כִּי הוּא מִכִּיר שְׁפִלוּתוֹ לְפָנָי מֶלֶךְ מְלָכִי מְלָכִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְדַבֵּר זֶה מְסוּר לִלְבַב, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִפְיֵר מִבְּחוּץ כִּלְלַל, וְאִישׁ כְּזֶה יִכּוּל לְלַכֵּת בְּקוּמָה זְקוּפָה וְלַחֲתוֹם עַל עֲצֻמוֹ שֶׁהוּא עֲנִיּוֹ, וְאֵין זֶה סְתִירָה לְעֲנוּתָנוֹתוֹ כִּלְלַל, וְכִמּוֹ שֶׁהִיָּה הָרַב הַקְדוּשׁ רַבֵּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מוֹיִטְעֶבֶסֶק זי"ע חוֹתֵם אֶת עֲצֻמוֹ 'הַשְּׁפֵל בְּאַמֶּת' (עֵינֵי בְּמַכְתָּבָיו בְּסֵפֶר 'פְּרֵי הָאָרֶץ'). כִּי עֵקֶר מִדַּת הָעֲנֻוָה כְּשֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה שְׁיֻכַּל לְכַתֵּב עַל עֲצֻמוֹ כְּמוֹ מִשָּׁה רַבְּנּוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם (בְּמִדְבַר יב): "וְהָאִישׁ מִשָּׁה עֲנִיּוֹ מְאֹד", זֶהוּ מִדְרַגַּת הָעֲנֻוָה בְּתַכְלִית, וְכִמּוֹ שְׁמַצִּינּוֹ גַם בְּגִמְרָא שְׂאֵמֵר רַב יוֹסֵף (סוּטָה מֵט ע"ב): 'לֹא תִתְּנִי

עֲנוּה דַאיכָא אָנא [אַל תֹּאמְרוּ שְׁבֻטְלָה עֲנוּה, כִּי אֲנִי נִמְצָא]
(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמז).

בתוך ספריו ובדברי תורתו רואים את כל מהותו
וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּבִּיא אֵלַי הַפֶּאטְרֵעַט (הַתְּמוּנָה) שֶׁל אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ, כִּי
יֵשׁ לְהַמֶּלֶךְ כָּל הַפֶּאטְרֵעֵטִין שֶׁל כָּל הַמְּלָכִים, וְהַפֶּאטְרֵעַט שֶׁלוֹ
לֹא נִמְצָא אֲצֵל שׁוּם מֶלֶךְ, כִּי הוּא נִסְתָּר מִבְּנֵי אָדָם, כִּי הוּא יוֹשֵׁב
תַּחַת כְּלֵה, וְהוּא רְחוּק מִבְּנֵי מְדִינָתוֹ - כִּי הַפֶּאטְרֵעַט שֶׁל הַמֶּלֶךְ,
הֵינּוּ הַתְּמוּנָה שֶׁלוֹ, הוּא כְּתֹב יָדוֹ וְדַבְּרֵי תוֹרָתוֹ, וְכִמוֹ שְׁאוּמֵר
רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצב): 'פְּנִיּוֹ שְׂכֻלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל
הַצַּדִּיק מִנְּחַ בְּתוֹךְ סִפְרָיו'. וְלִכֵּן אִם רוֹצִים לְהַכִּיר פְּנִימִיּוֹת
הָאָדָם, וְאִם אוֹחֵז בְּמִדַּת הָעֲנוּה אוֹ לֹא, צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ
סִפְרָיו וּבְדַבְּרֵי תוֹרָתוֹ, וְשֵׁם רוֹאִים אֶת כָּל מְהוּתוֹ, אֲבָל יֵשׁ
צַדִּיקִים שְׂמִסְתִּירִים עֲצָמָם מְאֹד מִן הָעוֹלָם, וְאִינָם רוֹצִים
שְׁדַבְּרֵי תוֹרָתָם יִתְפָּרְסְמוּ בְּעוֹלָם בְּחַיִּים חַיּוֹתָם, פֶּן יַעֲקֹבוּ
אֲחֵרֵיהֶם וַיִּבְלְבְּלוּ אוֹתָם מֵעֲבוּדָתָם, וְהֵם יוֹשְׁבִים תַּחַת כְּלֵה
וּוִילּוֹן, וְקִשָּׁה מְאֹד לְהַגִּיעַ אֲלֵיהֶם, וְרַק מִי שֶׁהוּא חָכֵם בְּאַמֶּת,
יְכוּל לְכַנֵּס תַּחַת הַמְּכֶסֶה וְלִרְאוֹת אֶת פְּנִימִיּוֹתוֹ וְלִקְבֹּל מִמֶּנּוּ
דַּבְּרֵי אֱלֹקִים חַיִּים.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, וְלִקְבֹּל מֵהֶם תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמִים, עֲדֵי נֹזֶכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְלִהְפָּלֵל בּוֹ יִתְבָּרַךְ לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

סְעוּדָה שְׁלִישִׁית פְּרַשַׁת שְׁמִינִי ה'תשס"ט

מְאָמֵר

כָּל אֲשֶׁר לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת

בסעודה שלישית, סעודת רעוא דרעוין, דבר מוהרא"ש ז"ל דבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רבנו ז"ל לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו' המדבר מענין רעוא ושוב שצריכים בעבודת ה', עין שם.

כשרוצה אדם לילך בדרך התשובה, צריך להיות בקי בהלכה פתח ואמר מוהרא"ש ז"ל, רבנו ז"ל אומר (מוהרא"ש ז"ל חזר בקצור על נקדה אחת שבתורה זו של רבנו ז"ל): כשרוצה אדם לילך בדרך התשובה, צריך להיות בקי בהלכה, וצריך להיות לו שני בקיאות, הינו בקי ברצא, ובקי בשוב, כמו שכתוב: 'זכאה מאן דעייל ונפיק' (זהר ויקהל ריג ע"ב; האזינו רצב ע"א): וזה בחינת (תהלים

קלט, ח): "אם אֶסֶק שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה", בְּחִינַת עֵיל, בְּחִינַת בְּקִי
 בְּרָצוּא, "וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּפֶךְ", בְּחִינַת וְנִפְיֵק, בְּחִינַת בְּקִי בְּשׁוֹב,
 וְזֶה (שִׁיר הַשִּׁירִים ו, ג): "אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי", 'אֲנִי לְדוֹדֵי', זֶה
 בְּחִינַת עֵיל, 'וְדוֹדֵי לִי', זֶה בְּחִינַת וְנִפְיֵק' וְכוּ'; עֵינ שָׁם כָּל זֶה
 בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

"בְּקִי בְּרָצוּא" - שֶׁהוּא בְּקִי לְרוּץ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ

וְהַסְבִּיר מוֹהֲרָא ש"ז"ל, כִּי הִנֵּה בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צְרִיכִים
 שְׁנֵי מִינֵי בְּקִיאוֹת, בְּקִיאוֹת אַחַת לְלַכֵּת קְדִימָה בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲלוֹת וּלְהִתְקַדֵּם בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים
 כָּל מָה שְׁיֻכַּל, וְלֹא לַחֲשׁוֹב אֶף פַּעַם שֶׁכָּבֵר גָּמַר עֲבוּדָתוֹ, כִּי
 כִּנְגֹד כָּל מָה שֶׁכָּבֵר הַשֵּׁיג עַד עַכְשָׁיו, יֵשׁ עוֹד עֲדִין הַרְבֵּה מְאֹד
 לְהַשִּׁיג, כִּי לְגַדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין חֶקֶר, וְעָלָיו לַעֲלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 וְכִמוֹ שְׂאוֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים קלט): "אם אֶסֶק
 שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה", כָּל מָה שֶׁאֲנִי עוֹלָה בְּשָׁמַיִם, שָׁם אֶתָּה, וְעָלִי
 לַעֲלוֹת יוֹתֵר, שְׁכָל זֶה נִקְרָא "בְּקִי בְּרָצוּא", שֶׁהוּא בְּקִי לְרוּץ
 אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲלוֹת לְהִתְדַבֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַמְתּוֹ.

"בְּקִי בְּשׁוֹב", שֶׁהוּא בְּקִי אִיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּעַת יְרִידָתוֹ

וּבְקִיאוֹת שְׁנִית לְלֶכֶת אַחֲרָה, הֵינּוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּחַיִּים, בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְלִדְעַת שְׂאִין שׁוֹם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי בְּכָל הִירִידוֹת וּבְכָל הַנְּפִילוֹת יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלַחְזֹר מִשֵּׁם אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין דְּבַר עוֹמֵד בְּפָנָי הַתְּשׁוּבָה, וְלִכֵּן אֶסוּר לְפֹוֹל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, רַק לְקוֹם וּלְהִתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרִי, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (שֵׁם): "וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּךְ", שְׂאֶפְלוּ אִם הִצַּעְתִּי לְעַצְמִי מִטָּה בְּשְׂאוֹל תְּחִתִּית, רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, גַּם שֵׁם "הַנֶּךְ", כִּי אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, שְׁכָל זֶה נִקְרָא "בְּקִי בְּשׁוֹב", שֶׁהוּא בְּקִי אִיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּעַת יְרִידָתוֹ, וּבְעַת שְׁהוֹלֵךְ לוֹ הַפֶּךָ רְצוֹנוֹ, וְגַם אֲז לְשׁוֹב אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת.

צְרִיכִים תְּמִיד לְעִבוֹד עַל שְׁתֵּי נִקְדוֹת אֱלוֹ שֶׁל רְצוֹא וְשׁוֹב

וְהִנֵּה כָּל זְמַן שְׂאִין לְאָדָם שְׁתֵּי בְקִיאוֹת אֱלוֹ, עֲדִין אֵינוֹ הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ הַתְּשׁוּבָה, כִּי אֵינוֹ מְבַטֵּחַ שְׁיִחְזִיק מִעַמֵּד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּחַיִּים, כִּי לְפַעְמִים דִּיקָא כְּשֶׁאָדָם עוֹלָה וּמִתְקָרֵב אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ, דִּיקָא אֲז הוּא מִתְרַחֵק, וּכְמוֹ שְׁמְצִינוּ אֶצֶל אֱלִישָׁע אַחֲר (חֲגִיגָה טו ע"א), שְׁעָלָה בְּהַשְׁגוֹת גְּדוּלוֹת בְּפִרְדֵּס, אָבַל דִּיקָא אֲז

הַתְּרַחֵק וְכַפֵּר בְּעֶקֶר רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, כִּי לֹא הָיָה "בְּקִי בְּרָצָא",
 וְלֹא יָדַע אֵיךְ לַעֲלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְכֵן אִם אֵין אָדָם "בְּקִי בְּשׁוֹב",
 אֵינּוּ מִבְּטָח שְׂיַחְזִיק בְּדֶרֶךְ הַתְּשׁוּבָה, כִּי אִם תַּעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה
 יְרִידָה וְנִפְיִלָה קָשָׁה, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וַיִּחַשֵׁב שְׂמֶשֶׁם אֵי אֶפְשָׁר לוֹ
 לַעֲלוֹת, הֲרִי אֲבָדָה תִּקְוֹתוֹ, רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן. וְלִכֵּן צְרִיכִים תָּמִיד
 לַעֲבוֹד עַל שְׁתֵּי נִקְדוּת אֱלֹהֵי שֵׁל "רָצוּא וְשׁוֹב", וְלִדְעַת שְׂאִין
 עֲלֵיהָ לְמַעֲלָה שְׁלֹא יִמָּצָא בָּהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵין יְרִידָה לְמַטָּה
 שְׁלֹא יִמָּצָא בָּהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ מִבְּטָח שְׂיִלְךָ בְּדֶרֶךְ הַתְּשׁוּבָה
 בְּאַמְתָּ.

שְׁתֵּי דְרָכִים: "בְּקִי בְּרָצוּא" ו"בְּקִי בְּשׁוֹב", מְקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיק
 וְהֵנָּה שְׁתֵּי דְרָכִים קְדוּשׁוֹת אֱלֹהֵי שֵׁל "בְּקִי בְּרָצוּא" ו"בְּקִי
 בְּשׁוֹב", מְקַבְּלִים מִן הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, כִּי הַצַּדִּיק יֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי
 דְרָכִים אֱלֹהֵי בְּשִׁלְמוֹת, כִּי עַל שֵׁם זֶה נִקְרָא הַצַּדִּיק "כָּל", וְכִמוֹ
 שְׁכַתּוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' כט, יא): כִּי "כָּל" בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וְתִרְגוּמוֹ:
 "דָּאֲחִיד בְּשָׁמַיָא וְאֶרְעָא" (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז' וְסִימָן סח), עַל
 שֵׁם שְׂמֶקְשֵׁר עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, רוּחָנִיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת
 בְּיַחַד, שֶׁהוּא סוּד עֲנִיָן רָצוּא וְשׁוֹב הַנַּחֲלָה, כִּי הוּא מְלַמֵּד עִם
 הַדְּרִי מַעֲלָה, הֵינּוּ עִם אֱלֹהֵי שְׂרוּצִים לַעֲלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה בְּהַשְׁגַּת

אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁתַּמִּיד יַעֲלוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי עֲדִין לֹא הִשְׁיִגוּ כְּלוּם, שְׁזָהוּ "בְּקֵי בְּרָצָא", וּמִלְמַד עִם הַדְּרֵי מְטָה שֶׁהֵם אֵלוֹ שִׁירְדוּ וְנִפְּלוּ מֵעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שִׁיתְחַזְּקוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל מָצָב לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִתָּם וְעִמָּם וְאַצְלָם, שְׁזָהוּ עֲנִין "בְּקֵי בְּשׁוּב", וְכָל מָה שֶׁאֲדָם מְקַרֵּב אֶל צְדִיק אֱמֶת כֹּזֵה, כֵּן הוּא מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ שְׁנֵי לְמוּדִים אֵלוֹ, וְיֵשׁ לוֹ בְּקִיאוֹת גְּדוּלָה לַעֲבוֹר יְמֵי חַיָּו בְּשָׁלוֹם, כִּי בְּכָל מַעֲמָד וּמַצָּב יוֹדֵעַ הֵיטֵב אֵיךְ לַעֲלוֹת וְאֵיךְ לָרֶדֶת, וְתַמִּיד יִמְצָא אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל עֲנִינָיו. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל צְדִיק אֱמֶתִי שֶׁמְגַלֶּה לְמוּדִים אֵלוֹ, כִּי אִזּוֹ טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצְחָה, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ.

מְרָמֵז בְּשְׁנֵי סִימְנֵי דָגִים טְהוּרִים אֶת שְׁתֵּי הַבְּקִיאוֹת

וְקִשְׁר מוֹהֲרָא"ש ז"ל אֶת הָעֲנִין הַנִּלְ לַפְּרֻשֶׁת הַשְּׁבוּעַ בְּקִשְׁר נוֹרָא וְנִפְּלָא מְאֹד, כִּי הִנֵּה מְצִינּוּ בְּפֻרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ אֶת סִימְנֵי דָגִים טְהוּרִים, וְכִמוֹ שְׁכָתוּב (וַיִּקְרָא יֵא, ט): אֶת זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּמַיִם, כָּל אֲשֶׁר לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בְּמַיִם בַּיָּמִים וּבְנַחְלִים אִתָּם תֹאכְלוּ, וְיֵשׁ לוֹמֵר שֶׁמְרָמֵז בְּשְׁנֵי סִימְנֵי דָגִים טְהוּרִים אֶת שְׁתֵּי הַבְּקִיאוֹת הַנִּלְ שְׁצָרִיכִים בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, כִּי נִשְׁמוֹת

יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁלִים לְדָגִים, וְכִמּוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית מֵת, טז): "וַיִּדְגּוּ
 לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ", כִּי נִבְרָאוּ לְשׁוֹט בַּיַּם הַחֲכָמָה, וְלַעֲסֹק
 בַּתּוֹרָה הַנִּמְשָׁלָה לְמַיִם, וְכִמּוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה נֵחַ, א): "הוּא כָּל
 צָמָא לְכוּ לְמַיִם", וְלַעֲסֹק בַּתְּפִלָּה הַנִּמְשָׁלָה לְמַיִם, וְכִמּוֹ שְׁכָתוּב
 (אִיכָה ב, ט): "שְׁפָכִי כַמַּיִם לַבַּיִת נִכַח פְּנֵי ה'", וְעַל כֵּן הִסְמִינִים
 שֶׁל דָּגִים טְהוּרִים הֵם סִנְפִיר וְקִשְׁקִשׁוֹת, סִנְפִיר אֱלוֹ הַכִּנְפִּים
 שֶׁשָּׂט בָּהֶם, שֶׁהוּא עֲנִיָּן בְּקִי בְרֵצָא, שְׂוִידַע אִיךָ לְשׁוֹט בַּיַּם
 הַחֲכָמָה, וְלַעֲלוֹת בְּכָל פַּעַם אֶל הַשָּׁגוֹת יוֹתֵר גְּבוּהוֹת בְּאֵלְקוּתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְקִשְׁקִשׁוֹת אֱלוֹ הַקְּלָפוֹת הַקְּבוּעוֹת בּוֹ, שְׂמִגְנוֹת עָלָיו כְּמוֹ
 שְׂרִיזוֹן (עֵין בְּפִרוּשׁ רִש"י וַיִּקְרָא יֵא, ט), שֶׁהוּא עֲנִיָּן בְּקִי בְּשׁוֹב, שְׂוִידַע
 אִיךָ לְהִגָּן עַל עֲצָמוֹ מִכָּל יְרִידָה וּנְפִילָה, וְלַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ שְׂרִיזוֹן
 מִפְּנֵי הַחֲצִים שֶׁהַיִּצָּר הֵרַע יוֹרָה בּוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי הַיִּצָּר הֵרַע
 יוֹרָה חֲצִים מְשׁוּחִים עִם עֲשָׂרָה מִיְּנֵי סַמִּים רְעִים כְּדִי לְהַמִּית
 הָאָדָם, חֵס וְשָׁלוֹם. וְכִמּוֹ שְׂמִסְפֵּר רַבְּנוֹ ז"ל בְּסִפּוּר שֶׁל הַז'

בְּעֵטְלִירָס (מַעֲשֵׂה יג מִיּוֹם ו'), שֶׁהַמְּלִךְ אֲכֹזֵר יָרָה בַּתּוֹךְ הַבַּת מְלִךְ
 חֲצִים מְשׁוּחִים בְּעֲשָׂרָה מִיְּנֵי סַמִּים, וְצָרִיכִים לְלַבֵּשׁ שְׂרִיזוֹן חֲזָק
 לְהִגָּן עַל עֲצָמוֹ מִפְּנֵי חֲצִים אֱלוֹ, שֶׁהֵם הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים
 שֶׁל הַתְּקוּוֹן הַכְּלָלִי שֶׁגָּלָה רַבְּנוֹ ז"ל, וְקָרָא אוֹתָם רַבְּנוֹ ז"ל

"שריון" להגן על האדם מכל רע, ולכן כל מי שיש לו שני סימנים אלו של סנפיר וקשקשת, המרמזים על שתי בקיאות של רצוא ושוב, סימן שהוא דג טהור, ויש לו נשמה קדושה וטהורה, וכודאי יזכה לדרך התשובה באמת, ולשוט בים החכמה כראוי.

התחזקות אמתית היא להרים ולהגביה אדם שנפל והנה חכמינו הקדושים אומרים (נדה נא ע"ב): 'כל שיש לו קשקשים יש לו סנפיר', כי העקר הם הקשקשים, להתחזק מאד בכל אשר עובר עליו בחיים, ולהגן על עצמו עם שריון חזק שלא יפיל אותו שום דבר שבעולם, וזה נעשה על ידי ששומע התחזקות של הצדיקים, ומקבל דבריהם בתמימות ובפשיטות גמורה, שאין שום יאוש בעולם כלל, ושאסור לפול מפני שום דבר שבעולם, ואז ממילא יזכה גם לשמוע התעוררות הצדיק, שהם הסנפירים, ויזכה לעלות ולשוט בים החכמה כראוי, אבל באותו זמן צריך לשמור מאד מן הקשקשים של הסטרא אחרא, שהיא התחזקות של הבל, שאומרים לאדם לחטא על מנת לשוב, חס ושלום, כי על זה אמרו חכמינו הקדושים (יומא פה ע"ב): 'כל האומר אֶחָטָא וְאָשׁוּב אֵין מְסַפִּיקִים בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת

תְּשׁוּבָה', כִּי הַתְּחִיבוּת אֲמִתִּית הִיא לְהָרִים וּלְהַגְבִּיהַ אָדָם
שֶׁנֶּפֶל, שְׁלֹא תַחֲלֵשׁ דַּעְתּוֹ, וַיִּחְזַר בְּתְשׁוּבָה, אֲבָל לֹא לִפְתַּח לוֹ
פְּתַח שֶׁל טְמֵאָה, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְלוֹמַר לוֹ: "אֵל תִּתְיָרָא מִן הַחֲטָא
שְׁהָרִי אַחַר כֶּף תּוֹכֵל לְשׁוּב". וְזֶה הִיָּה הַשְּׁרִיּוֹן שֶׁל גְּלִית הַרְשָׁע,
שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר (שְׁמוּאֵל-א' יז, ה): "וְשְׁרִיּוֹן קִשְׁקָשִׁים הוּא לְבוֹשׁ",
שֶׁהוּא לְבֹשׁ קִשְׁקָשִׁים שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְהוּא מִצַּח הַנִּחָשׁ,
וְשָׂרֵשׁ הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק
ב' סִימָן ד'). אֲבָל עַל יְדֵי שְׂאָדָם מְקַרְבֵּן אֶל צְדִיק אֲמִתִּי, הוּא זוֹכֵה
לְקַבֵּל שְׁרִיּוֹן קְדוֹשׁ, שְׁיִגָּן עָלָיו מְכַל רַע, וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה גַם
לְסַנְפִּיר קְדוֹשׁ, שְׁיַעֲזֹר לוֹ לְשׁוֹט בַּיָּם הַחֲכָמָה כְּרָאוּי.

כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָאוּ אֶלָּא לְצוּוֹת לְזֶה

וְזֶהוּ "אֵת זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּמַיִם" כָּל אֲשֶׁר לוֹ סַנְפִּיר
וְקִשְׁקָשֵׁת בְּמַיִם בַּיָּמִים וּבְנִחָלִים אוֹתָם תֹּאכְלוּ", "כָּל מְרִמָּז
עַל הַצְּדִיק הַנִּקְרָא "כָּל", וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (קִהְלֵת יב, יג): "כִּי זֶה כָּל
הָאָדָם", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ו' ע"ב): 'כָּל הָעוֹלָם לֹא
נִבְרָאוּ אֶלָּא לְצוּוֹת לְזֶה', וְכֵן כָּתִיב (דְּבָרֵי הַיָּמִים-א' כט, יא): "כִּי כָל
בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ", כִּי הוּא מְקַשֵּׁר שָׁמַיִם וָאָרֶץ בְּיַחַד, וּמִלְמַד עִם
אֵלּוֹ שֶׁהֵם בְּשָׂמִים לְהִיּוֹת בְּקִי בְרָצָא כְּרָאוּי, וְעִם אֵלּוֹ שֶׁהֵם

בְּאֶרֶץ לְהִיּוֹת בְּקִי בְּשׁוֹב כְּרֵאוֹי, וְלִכֵּן כְּשֶׁהוּא מְקַרֵּב אֶל דָּג
וְצִדִּיק קְדוֹשׁ כְּזֶה, בְּוֹדָאֵי יְזֻכָּה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ לְמוֹדֵיו הַקְּדוּשִׁים,
וְלְהִיּוֹת בְּקִי בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה כְּרֵאוֹי.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, וְלְקַבֵּל
מֵהֶם דְּרוֹךְ הַתְּשׁוּבָה, עֲדֵי נְזֻכָּה לְעֵלוֹת וְלְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרַךְ לְגַמְרֵי
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

נִתֵּן לְקַבֵּל אֶת הַגְּלוּיּוֹן מִדֵּי שָׁבוּעַ בְּאִמְצָעוֹת הַדְּרוֹא"ל

breslovinternational@gmail.com

הַזְדַּמְנוּת נַפְלְאָה!

”הַמִּשְׁתַּתֵּף בְּהַדְפָּסַת ”אֲשֶׁר
בַּנְּחָל”, (אף כַּמָּה אַנְשִׁים בְּנֶחֱד), יִזְכֶּה
לְיִשׁוּעָה בְּכֹל עֵינָיו שִׁיֶּצְטַרֵּךְ...”

(כ"ק מרן מוהרא"ש ש"ע"א)

לְנִטְיִילַת חֵלֶק בְּהַדְפָּסַת הַפְּרָכִים
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל 'אֲשֶׁר בַּנְּחָל':

052-7622316